

Marja un Marta

Septembris 2013 Nr. 3 (76)

ŽURNĀLĀ:

- Kas klauvē pie Tavām durvīm?
- Atslēgt Pelču un Ēdoles pils durvis
- Latgales durvju atslēga – Līvāni
- Zelta atslēdziņa Grāmatai

LBDS
draudžu dienas
Līvānos
2. - 4. augusts

Kalpošana slimnīcā
un aprūpes namā

rakstu lasiet 11.lpp.

„Marija un Marta” Septembris / 2013

Saturs

– Labdien!

4. Pasākumi. Sveicam!
5. Pateicība
6. Īpašie bērni Pelčos
11. Draudžu dienas
Līvānos
16. Rinkonas misionāres
Latvijā
23. EBWU konference
Hannoverē
26. Gatavojoties
Lūgšanu dienai
28. Tikšanās Dundagā
29. Sadraudzība Ciānā
30. Būt sievietei
32. A. Zariņas piemiņai
34. Iesakām grāmatas
36. Ogas mežā...
38. ... un virtuvē

Tā parasti saka, atverot durvis.

Šajā vasarā mēs kopīgi vērām daudzas durvis. Bijām Līvānos – pilsētā, kas ir „atslēga Latgales durvīs”. Daudzi no jums gatavojāt dāvanas, ar ko iepriecināt ģimenes un vientuļos ļaudis Līvānos. Daudzi no jums pirmo reizi gājāt ciemos pie cilvēkiem, kas iepriekš nebija pazīstami. Jūs piekļāvējāt pie durvīm.. gaidījāt, kad tās atvērs, tad – satikāties, uzsācāt sarunu un visbeidzot pat iedraudzējāties.

Daudzi no jums – visvairāk jaunieši – šajā vasarā mēģinājāt piekļaut pie īpašo bērnu sirds durvīm – nometnē Pelčos. Un izdevās! Sirdis atvērās abpusēji. Jūs kļuvāt draugi un kāds pat – par sargeņģeli!

Jaunajā Derībā ir teikts, ka JĒZUS IR DURVIS. Viņš ir durvis, lai nokļūtu pie Dieva. Jēzus ir tas sliekšnis, kam jāpārkāpj; tās durvis, kurām jāiziet cauri ceļā pie Dieva.

Un visbeidzot – arī mēs esam durvis. Bībelē rakstīts, ka Jēzus stāv pie mūsu sirds durvīm un klausina. Kas Viņam atvērs, pie tā Viņš ieies un kļūs par draugu. Šīs durvis veras tikai no iekšpuses – no mūsu puses.

Vai atvērsim?

Vai atvērsim savas durvis bērnam?

Vai atvērsim līdzilvēkam?

Vai atvērsim savas durvis Jēzum?

– Redaktore

Izdevējs:

LBDS (Latvijas Baptistu draudžu savienības)
SKA (Sieviešu kalpošanas apvienība)
E-pasts: tabita.mm@inbox.lv

Redkolēģija:

Solvita Zīvere, Līvija Godiņa, Lidija Saulīte,
Sarmīte Biķe, Tabita Runce (redaktore)
Maketētājs: Raitis Lasmanis
Vāka foto: Durvis Līvānu amatu mājā

PASĀKUMI:

Semināri TOPI MENTORS! – sadarbībā ar lektoriem no ASV.

Nezini, kā iesākt sarunu, kā palīdzēt cilvēkiem garīgi augt – tev ir iespēja piedalīties un mācīties semināros:

13. – 15. septembrī – Madonas dr. Nometņu centrā „Ērgļa spārni”
(Ilze: 26181766)

17. – 18. septembrī – Ventspilī, sākums 16:00 (Laura: 26380772)

20. – 21. septembrī – Talsos (Gita: 26337414)

Informācija un pieteikšanās pa norādītajiem telefoniem.

Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu dienas pasākums

2. novembrī pl. 10.00 – 16.00 Rīgā, Savienības Namā (Lāčplēša ielā 37)

Lūgšanu dienas tēma **Mīlestība – Svētā Gara auglis.**

Mīļi aicināti visi uz kopīgu pateicību, pielūgsmi un lūgšanām par sevi, Latviju, kā arī vienosimies lūgšanās par visiem kontinentiem. Liecināsim par paklausītām lūgšanām un Dieva darbiem mūsu dzīvēs!

Pasaules baptistu sieviešu Lūgšanu diena –

4. novembrī – visā pasaulē! Vairāk lasiet 26. lpp.

SVEICAM!

Sirsnīgi sveicam Sieviešu kalpošanas vadītājas:

Anželiku Šternbergu 29. jūlijā – **30**

(Jauno māmiņu grupas vadītāja Kuldīgas draudzē)

Sanitu Kļaviņu 16. augustā – **45** (Dundagas draudzē)

Felicitu Legzdiņu 10. oktobrī – **60**

(Rīgas Golgātas draudzē)

Sirsnīgi sveicam arī EBWU eksprezidenti un SKA padomes locekli:

Līviju Godiņu 23. oktobrī – **60** (Rīgas Āgenskalna draudze)

SKA birojs Rīgā

Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011
Atvērts trešdienās 10:00 – 17:00
Tel.: 67227195

E-pasts: marta.kalpo@lbds.lv

SKA vadītāja Solvita Zīvere

Mob.: 27757340
E-pasts: solvita_ska@inbox.lv
Lai personīgi tiktoš ar SKA vadītāju,
lūdzam iepriekš sazināties!

Ziedojumus

Sieviešu kalpošanas apvienībai
varat pārskaitīt uz bankas kontu:

Latvijas Baptistu draudžu savienība

Banka: A/S SWEDBANK
Reģistrācijas nr.: 90000085765
Konts: LV78HABA0551025781989

Ar norādi:
Sieviešu kalpošanas apvienībai

PATEICĪBA

Mīļie lasītāji!

Vasara ir pagājusi ar daudzām aktivitātēm gan jūsu draudzēs, gan aizvadītas LBDS organizētās draudžu dienas Līvānos. No sirds pateicamies ikvienam, kas piedalījās šī pasākuma veidošanā dažādos veidos: ar aizlūgšanām, finansiāli un praktiski piedaloties sveicienu, mīlestības paku un dāvaniņu veidošanā līvāniešu ģimenēm, kā arī cilvēkiem, kurus apmeklējām gan slimnīcā, gan sociālā mājā, gan aprūpes centrā. Paldies, tiem, kas paši brauca un satikās, runājās, veltīja laiku un mīlestību un arī praktisko palīdzību! Paldies par visāda veida atbalstu un piedalīšanos! Paliksim aizlūdzot par cilvēkiem, ar kuriem tikāmies! Paliksim aizlūdzot par Līvāniem!

Paldies arī visiem brīvprātīgajiem palīgiem nometnē „Cerību Planēta” bērniem ar īpašām vajadzībām! Paldies par jūsu nesavtīgo kalpošanu klātienē; un paldies visiem aizlūdzējiem, dziedotājiem un atbalstītājiem tuvumā un tālumā!

Lai Dievs jūs svētī!

Jēzus sacīja:

„ko jūs esat darījuši vienam no šiem vismazākajiem brāļiem, to jūs MAN esat darījuši!”

SKA padome un vadītāja Solvita Zīvere

SKA vadītāja Solvita Zīvere ar kundzi
no aprūpes nama Līvānos,
kurai ir vairāk kā 100 gadu, bet vēl labi lasa,
ir moža tikties un iepazīties

PELČI – NOMETNE ĪPAŠAJIEM BĒRNIEM

Jau sesto gadu Pelčos notika vasaras nometne bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām. To organizē LBDS Sieviešu kalpošanas apvienība. Šogad tās nosaukums bija „Cerību planēta”, un moto:

„Priecāieties,
ka jūsu vārdi
ierakstīti Debesīs”

Elita Lapina,
Pelču nometnes vadītāja:

Mīļie žurnāla lasītāji, daudzi no jums esat bijuši dažādos veidos iesaistīti bērnu un jauniešu nometnes „Cerību planēta” tapšanā un veidošanā. Mūsu ilggadējie ziedotāji ir ALBA, Labo darbu dienas dalībnieki, ziedotāji no Latvijas draudzēm, kā

arī privātie ziedotāji, kas turpina ziedot vēl pēc nometnes. Līdz ar to jau trešdaļa no nākamās nometnes izdevumiem ir segti.

Dārgie aizlūdzēji un visi nometnes pašaizliedzīgie brīvprātīgie darbinieki - **visu nometnes dalībnieku vārdā jums sirsnīgi pateicos par piedzīvojumiem bagātu, svētīgu nedēļu Pelčos!**

Lai jums būtu iespēja iztēlē piedalīties mūsu nometnē, piedāvāju jums nelielu ieskatu nometnes dienasgrāmatā.

1. jūlijs - Pelču speciālajā internātskolā ierodas darbinieku komanda, 32 mūsu draudžu svētdienskolotāji un jaunieši. Spraigi, līdz vēlai naktij, norit sagatavošanas darbi. Nometnes divi komandanti un grupu audzinātājas rūpējas, lai bērniem būtu saklātas gultiņas un katram dalībniekam atrasta viņa fiziskam veselības stāvoklim piemērota istabiņa. Nodarbību vadītāji pārvērš savas mācību telpas par pilīm, zvaigznājiem, planētām, zemeslodi.

Šogad notiek vēl līdz šim nebijis notikums. Mūsu nometnē kā brīvprātīgie darbinieki piesakās darboties 15 jaunsargi un viņu vadītājs Mārtiņš Irbe no Ventspils. Tie ir jaunieši, kuri vasarā vēlas veikt kādus labus darbus. Viņu uzturēšanās nometnē

tiek apmaksāta no Izglītības ministrijas projekta. Piedāvājums nāca pēkšņi, pēdējās nedēļas laikā. Mēs ar prieku pieņemām šo Dieva nolikto piedāvājumu strādāt komandā ar vēl 16 nepazīstamiem cilvēkiem.

Vēlu vakarā visi sapulcējamies uz kopīgām lūgšanām un nākamās dienas plānošanu. Katrs darbinieks varēja dzert tēju no Sieviešu kalpošanas apvienības dāvinātās krūzītes ar nometnes moto uzrakstu „...priecājieties, ka jūsu vārdi ierakstīti Debesīs.”

Šī diena manā atmiņā iespiedīsies ar to, ka mācījos pati un mācījās citi darboties komandā, kurā bijām ļoti dažādi.

2. jūlijs - pirmā nometnes diena

Sagaidām 45 nometnes dalībniekus un 11 viņu māmiņas. Viņi ierodas no dažādām Latvijas vietām: Līvāniem, Jēkabpils, Rīgas, Skrundas, Aizputes, Liepājas, Kuldīgas, Kandavas un Ventspils. Dalībnieki ir vecumā no 6 līdz 24 gadiem, viņu diagnozes ir ļoti dažādas, 11 bērni savu dzīvi pavada ratiņkrēslā, 5 ir vājdzirdīgi, kādiem ir garīga atpalicība u.c.

Visi sapulcējamies skolas lielajā zālē, kur notiek nometnes atklāšana. To vada mūsu nometnes tēls „Zīļuks”, kurš visu nometnes laiku meklēja ceļu, kā tikt uz debesīm. Zīļukam piepalīdz Daina Cinkmane. Ja mūsu ticība būtu kā sinepju graudiņš, tad varam stipri iesakņoties debesīs - mūsu īstajā CERĪBU PLANĒTĀ, kur nokļūstam, ja uzticamies Dievam.

Atklāšanā piedalās ciemiņš – futbola komandas Mančesteras „United” kluba kapelāns baptistu mācītājs Džons Boiers.

Pēc launaga māmiņām ir iespēja mācīties skaistumkopšanas noslēpumus pie Diānas Dravnieces. Vakarā kopā ar Diānu dziedam dziesmiņas, kuras patika dziedāt Bellīnai. Tad visi kopā palaidām debesīs katrs savu sapņu balonu.

Nometnes pirmā diena man ir nozīmīga ar to, ka mums ikkatram bija iespēja aizdomāties par Mūžīgo ikdienišķajā.

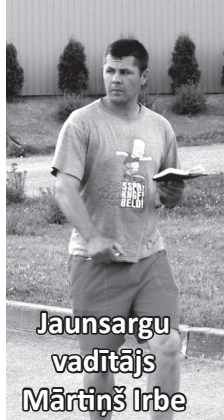
3. un 4. jūlijs - otrā un trešā nometnes diena

Pēc kopīgas dienas ieskaņas nometnes dalībnieki dodas uz Pelču pili, kur notiek tematiskas nodarbības pa grupām. Ir arī māmiņu atbalsta grupas nodarbības.

Pēc pusdienām bērni un jaunieši piedalās dažādās sporta aktivitātēs un dažādās autoru un amatnieku darbnīcās.

Māmiņas vakarā klausās liecību stāstus un dzer Zentas Svaras sarūpēto ozolzīļu kafiju.

3. jūlija vakarā atbrauc ceļojošā leļļu teātra kaste, tā atveras un sākas izrāde. Mazie bērni sajūsmā, viņi skaļā balsī sarunājas ar lellēm izrādes laikā.

4. jūlija vakara viesis ir Ventspils draudzes mācītājs Pēteris Tervits. Jaunieši un bērni ar interesi klausās stāstījumu un skatās foto par viņa kapelāna darbu Londonas paraolimpisko spēļu laikā. Viņš iemāca spēli BOCCIA, kuru ar aizrautību vēl nākošās dienās daudzi vēlas spēlēt. Tā ir īpaši piemērota spēle cilvēkiem ar kustību traucējumiem. Kāda meitene tūlīt pēc nometnes jau iegādājusies šīs BOCCIA bumbas sev, lai trenētos.

Šīs divas dienas atmiņu kalendārā iekrāsosies sadraudzības krāsās. Patinot atmiņu kamolu atpakaļ, saprotu, ka tas ir laiks, kad iepazīstot vienam otru, esam kļuvuši par draugiem.

5. jūlijs - ceturtdā diena

Kā katru dienu, notiek dienas ieskaņa un nodarbības pilī ar skolotājiem. Māmiņām kopā ar bērnu tiek dota iespēja individuāli apmeklēt sensoru istabu, kuru vada Pelču attīstības centra speciālists.

Pēc pusdienām dodamies ar autobusu ekskursijā uz Ēdoles pili. Pēc pils apskates pils dārzā mūs sagaida ciemiņi no Ventspils un Užavas draudzēm. Ventspils jaunās sievietes iejutušās pasaku tēlos, vada bērnus interesantā spēlē noslēptās mantas meklēšanā. Dārgā manta – saldējums - beidzot tiek atrasta. Užavas draudzes brālis Ziedonis cep visiem desiņas, visi saņem no viņa dāvanā siltas šalles un gardumus. Užavas draudzes jaunieši noslēdz šo tikšanos ar jaukām dziesmām.

Manas īpašās atmiņas iespaidoja apkārtējo attiecības. Ierasts domāt, ka īpašajiem bērniem esam vajadzīgi mēs. Tomēr 5. jūlija notikumi man ļāva domāt, ka no tādām attiecībām ieguvēji ir visi. Neizsakāms prieks acīs saskatāms bija ne tikai nometnes jauniešiem, kurš pirmo reizi dzīvē pasauli varēja apskatīt no Ēdoles pils torņa, bet arī jaunsargam, kurš šo jaunieši uz rokām uznesa pašā torņa augšā.

6. jūlijs - piektā diena

Dienas pirmajā daļā notiek pēdējās nodarbības pa grupām. Pēc pusdienām ieradusies bitīte Maija un Zaķis no Rīgas, kas rāda dažādus trikus un taisa milzīgus ziepju burbuļus.

Pēc launaga visi sapulcējas pie lodziņa ar uzrakstu „Banka”. Bērni visu nometnes laiku, cītīgi piedaloties nodarbībās un dažādās interešu grupās, ir sapelnījuši naudiņu - *centrilas*. Tagad šo naudu bērniem ir iespējams izpirkt īpašajā nometnes veikalā, iegādājoties rotaļlietas, kancelejas preces un citas jaukas lietas.

Vakara programmas laikā klausāmiešiem Ingrīdas Miezes stāstījumu par naudas izcelsmi. Vakara viesis ir Ventspils SEB bankas pārvaldnieks Edgars Lapiņš.

7. jūlijs - noslēguma diena, mazliet skumīga, bet arī priecīga

Pēc brokastīm visi pulcējās uz noslēgumu. Atbraukuši arī to bērnu vecāki, kuri nav piedalījušies citās nometnes dienās. Bērni sniedz koncertu. Klausāmiešiem dziedātājas Lības Ēces Kalniņas skanīgās dziesmas un dziedam kopīgi. Svētrunu saka Mārcis Kalniņš. Klausāmiešiem nometnes orķestri, dzejas, dziesmas. Sveicienu saka Pelču skolas direktore Ināra Oļena. Bērni saņem dāvanas.

Sirsnīgas atvadas, prieks par kopā pavadīto laiku, daudzi izsaka cerību atkal no jauna tikties, ir kādi, kuriem acīs asaras un nevēlas doties atpakaļ ikdienas dzīvē.

Tās emocijas, kuras piedzīvojām, kuras sajutu nometnes dalībniekos, tās nav iespējams aprakstīt. Bet pāri visiem priecīgiem brīžiem, esmu laimīga par to, ka daudzu dalībnieku un brīvprātīgo darbinieku sirdīs palika ierosināts jautājums: „Vai es varu teikt, ka priecājos par to, ka mans vārds ierakstīts Debesīs?” Kādi no viņiem šo jautājumu nometnes laikā pārrunāja ar mācītāju Pēteri Tervitu vai kādu no nometnes darbiniekiem. Daži braucot mājās sacīja, ka viņu domas par Bībeles patiesībām ir radikāli mainījušās, daudz jauna esot uzzinājuši. Zinu, ka kādi jau pēc nometnes ir tikušies ar mūsu draudžu cilvēkiem. Priecājos par to, ka draudzības, kas izveidojušās nometnē, turpinās tālāk.

Vēlreiz pateicos jums katram, kas esat kopā ar mums šajā kalpošanā!

No taurētāja par sargeņģeli

Lauma Belova, Pelču nometnes brīvprātīgā darbiniece:

2013. gada 28. jūnijs bija diena, kad parasti jaunieši un jaunietes ieradās Kuldīgas novada Pelču internātskolā, lai mācītos un pēc tam darītu labu. Viena no jauniešiem biju es, tāpēc vēlos dalīties savās izjūtās, emocijās un neparastā pieredzē.

Pirms 6 gadiem mana mamma iesaistījās nometņu organizēšanā bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām. Atgriežoties mājās pēc nometnēm, viņa ar tik dažādām emocijām atspoguļoja notikumus un stāstīja par pieredzēto, ka es ikreiz sajutu sevī pamudinājumu - kļūt par brīvprātīgo šādā darbā, lai pārbaudītu, vai es spēju... Aicinājums ar katru gadu pieauga, līdz šogad saņēmām un aizbraucām. Iedrošināja tas, ka no 28. jūnija līdz pat 7. jūlijam Pelčos pēc kārtas norisinājās divas nometnes. Pirmā nometne „Taurētājs” bija plānota, lai sagatavotu 30 jauniešus brīvprātīgo darbam nākamajai nometnei, kuru dalībnieki ir bērni un jaunieši ar īpašām vajadzībām. Trīs dienu garumā klausījāmies profesionāļu lekcijas, ieguvām informāciju un uzzinājām par iespējām, kas atvieglo dzīvi cilvēkiem ar īpašām vajadzībām. Lai tuvinātos vīsmaz iztēlē šo cilvēku sajūtām, bija iespējams pašiem praktiski pamēģināt pielietot to visu: spieķus, ratiņkrēslu, brilles... Šo dienu laikā ieguvu jaunu pieredzi,

ieņem, draugu komandu un interesantu atziņu, kas sasauca ar mācību nometnes nosaukumu – lai kļūtu par Tālavas taurētāju, vispirms ir vienkārši jāuzdrošinās taurēt.

1. jūlijā sāka ierasties nometnes „Cerību planēta” dalībnieki, vadītāji un pārējie darbinieki. Kopā ar mums 18, kas, izejot apmācību, vēlējās ceļot uz pagaidām nezināmo „Cerību planētu” bijām 106 cilvēki, no kuriem 45 - bērni un jaunieši ar īpašām vajadzībām. Biju ļoti uztraucies, jo zināju, kāda atbildība tagad gulsies uz maniem pleciem - turpmākās dienas būšu kāda pavisam jauna cilvēka vistuvākais un labākais draugs! Sākās rosība, bērnu balsis un smieklī. Tad atklāšana un dalīšanās grupās. Pirmā diena pagāja iepazīšanās aktivitātēs, un laika ritms bija plānots tā, lai visi iejustos kopīgajā vidē. Daudz emociju un notikumu. Vakarā, kad notika dienas izvērtēšana, izvēlējos „gandrīz labi” atzīmi, jo diena bija nogurdinoša, tomēr pozitīva. Pēc savstarpējām brīvprātīgo diskusijām nospriedām, ka bijām savās galviņās pārspīlējuši un tik traki nav! Ar katru dienu mans dienas vērtējums uzlabojās. Piedaloties dažādajos pasākumos, es katru dienu ieraudzīju pasauli citām acīm. Mēs, „Taurētāja” brīvprātīgie, darbojāmieš dažādi: gan fiziski – vedot, ceļot, nesot cilvēkus ratiņkrēslos un arī bez tiem, palīdzot izpildīt viņiem ikdienas higiēnas lietas, gan emocionāli – runājot, uzklausot, stāstot un, pats galvenais, draudzējoties! Vēlāk uzzināju, ka nometnē „Cerību planēta” algotu darbinieku nemaz nav, un daudzi no brīvprātīgajiem šeit Pelčos ir kopā ar īpašajiem draugiem ne vienu vien vasaru.

Skatot un saklausot pasauli jauniegūto draugu citādos, īpašajos priekšstatos, arī mans pasaules redzējums ir mainījies... Ieraugot šos bērnus un jauniešus no visas sirds smaidot, apzinājos mulsinošu patiesas laimes sajūtu: mana vissīkākā darbība spēj kādam izraisīt prieka pārpilnību. Manuprāt, tagad zinu: visdārgākais, visnovērtējamākais ir cita cilvēka laime, kuras radīšanā esi piedalījies. To darot, pats tiek piepildīts ar īsta, tīra prieka sajūtu.

Varbūt tas ir kā taures aicinājums – kļūt kādam par īpašās laimes sargeņģeli. *Arī*

Māmiņas - relaksācijas nodarbībā

MISIJA LĪVĀNOS

No 2. līdz 4. augustam Līvānos notika LBDS Draudžu dienas, to ietvaros – sociālā palīdzība līvāniešu ģimenēm, atrakcijas bērniem, senioru apciemojumi, koncerti, izstādes un LBDS kongress.

Rasa Šterna, Golgātas draudze:

Jau visu pavasari pavisam noteikti un, dienām uz priekšu ritot, arvien izvērstāk draudzes sasniedza informācija par LBDS Draudžu dienām 2.-4. augustā Līvānos. Tā kā Līvānos nekad vēl nebiju piestājusī un tiku arī delegēta uz kongresu, tad tas bija gana nopietns iemeslu kopums, lai ierastos tur.

No Rīgas tas ir arī acīm jo tīkams brauciens, vērojot Daugavas līčus un ainas, kas cita par citu skaistākas... jo Līvāni atrodas tur, kur Dubna ieplūst Daugavā.

Daļa no Draudžu dienu dalībniekiem ieradās tur jau piektdienā, lai kalpotu Līvānu slimnīcā un citās sociālās aprūpes institūcijās gan ar labu, sirsnīgu vārdu un smaidu, gan kādu dāvaniņu ikvienam, kas tur atrodas vai strādā. Par šo jomu rūpējās, to sagatavoja un koordinēja Sieviešu kalpošanas apvienība, un ticu, daudzas no “ Marijas un Martas” lasītājām pašas ar savu laiku, lūgšanu un līdzekļiem piedalījās šajā projektā.

Mūsu draudžu ģimenes apciemoja daudzas ģimenes šajā novadā, kurām neklājas viegli, lai sastaptos, pavadītu laiku kopā un iepriecinātu ar līdzpaņemtu dāvanu. Vēlāk dzirdēju ģimeņu pārstāvju stāstus par to, kā ar dažādu sajūtu gammu sirsnīgās devušies viesos, un ne viens vien teica, ka tā bijusi jauna pieredze, un ir ģimenes, kas lolo domu, ka šī nav pēdējā ģimeņu tikšanās. Katra tikšanās droši vien būtu vesels stāsts, katrs ar savu nokrāsu...

Dienas pievakarē Kultūras centrā Līvānu vadības un dažādu kristīgo konfesiju paneļdiskusija par iespējām un izaicinājumiem Latgalē, bet paralēli šim nopietnajam pasākumam – Bērnu laukuma atklāšana, kura praktiskajā tapšanā darbojās Rīgas Vīlandes draudzes pārstāvji ar LBDS atbalstu.

Un tad jau arī klāt laiks doties mākslu baudīt Kultūras centra lielajā zālē,

Māsu kalpošana slimnīcā

kur pianists, starptautisko konkursu laureāts Reinis Zariņš Draudžu dienu atklāšanas koncertā atskaņo F. Lista, J. Brāmsa un P. Vaska skaņdarbus. Lai krāsu palete būtu jo bagātāka, skaņu pasauli koncertā bagātina arī Cēsu draudzes zvanu ansambļis.

Gadsimtiem senais kristiešu teiciens “Lūdz un strādā” nāk prātā, domājot par to, ka šī diena tiek noslēgta ar Lūgšanu vakaru; tas taču tik vitāli nepieciešami, lai darbošanās izdotos svētīga! Arī te un tagad – Līvānos.

Sestdienas rīts saules bagāts, un kārtībnieki mundri regulē auto plūsmu pie Kultūras centra un 1. vidusskolas – abas celtnes atrodas tieši blakus un kopā veido tādu kā Draudžu dienu norišu epicentru. Daudzi no dalībniekiem nakšņo šajā skolā, ārpusē pie skolas ēdienreīžu laikos tiek izsniegtas kārbīņas ar gatavām porcijām. Savukārt kultūras centrā šīs dienas pirmajā pusē notiek LBDS kongress. Tiem, kuri strādā reģistrācijā turpat centra foajē, milzīgi aizņemts rīts, jo reģistrējas gan uz kongresu atbraukušie delegāti un viesi, gan arī draudžu dienu dalībnieki, kuri līdž Līvāniem attīkuši tikai šorīt. Kad esmu tikusi pie savas informācijas pilnās kongresmeņa mapes un košās Draudžu dienu dalībnieka aproces, atliek vēl laiks rīta saulītē ar daudziem sasveicināties un pie viena vērot to omulīgo, nesteidzīgo burzmiņu, kas te visapkārt.

Pie ieejas ir gan kristīgās izdevniecības „Amnis” grāmatu galdi, gan rokdarbnieku un amatnieku izstāde – tirdziņš. Gaisā tāda priecīga noskaņa valda!

Kamēr viens pulks pavada dažas stundas kongresā, citi dara ko citu: dodas uz slimnīcu, tiekas ar Līvānu senioriem centrā “Baltā māja”, vai arī lūko piedalīties

Svētdienaskolu apvienības organizētajās radošās pēcpusdienas “Atslēgu atslēgas” aktivitātēs, kas plašā klāstā pieejamas turpat ap stūri – 1. vidusskolas stadionā. Vesels atslēgu saišķis te, spēj tik slēgt – Nošu, Zināšanu, Veselīgo našķu, Zelta, Debesu, Smaida, Vārdu. Īpaši jau nu bērniem te ko darboties! Ar mazām, čaklām rociņām tapis pat Līvānu makets!

Arī ar šo vēl iespēju klāsts nav galā; tam jāpieskaita vēl tādas sporta aktivitātes kā strītbols, volejbols, teniss, “basketbola klīnika”.

Vismaz no rīta man nav jālauza galva, kurp doties, jo esmu sūtīta būt kongresā. Kādas minūtes iepriekš zālē esošos priecē pazīstamas melodijas Liepājas Crescendo mūziķu profesionālā izpildījumā; skaisti apdarinātas, tās viena pēc otras mainīgos instrumentu sastāvos skan klavieru, čella, flautas un mežraga izpildījumos.

Kongresa svētbrīdi vada mācītājs Pauls Barbins no ASV un uzrunai viņš lieto tekstu no Jeremijas 29:7, kas ir arī Draudžu dienu moto: “Rūpējieties par pilsētas labklājību..., jo tās labklājība būs arī jūsu labklājība.” Šī vēsts izraēliešiem tika nestā laikā, kad viņi bija trimdā un trimdinieku vidū bija dažādi viedokļi par esošo situāciju, tai skaitā doma par drīzu došanos mājup. Bet pravietis vēsta ko citu – dēstiet, būvējiet, dzīvojiet... nevis kādā savā iedomātā vīzijā bet te un tagad, kur esat. Dievs ir jāieaicina šodienas realitātē. Arī kristiešiem gadās iestrēgt starp iedomātu vīziju un tagadnes realitāti. Atļausim sev sastapt Dievu mūsu gaitās tagad, lai Viņš dod mums vajadzīgo dzīvošanai šodienā tur, kur esam šodien!

Pēc svētbrīža, kad LBDS kongress pasludināts par atklātu un Valsts himna nodziedāta, laiks viesu sveicieniem.

Kongresu uzrunā 11. Saeimas deputāts, līvānietis Jānis Klaužs. Viņš stāsta par to, kā Dievs Līvānus no sabrukušas pilsētas ar bezdarbu 36% apmērā pacēlis no jauna. Tajā bezcerīgajā situācijā, kad nebija kam palīdzību prasīt, domubiedru grupa saaicināja kopā pilsētā kalpojošos garīdzniekus, lai rosinātu lūgt par pilsētu. Ja cilvēks grib, un viņa plāni saskan ar Dieva plāniem – izdosies! Šodien pilsēta ceļas no jauna, attīstās. J. Klauža kungs bija tas, kurš uzaicināja organizēt Draudžu dienas Līvānos, un viņš pats aktīvi seko draudžu dienās notiekošajam. Šeit ir bijusi baptistu draudze, bet tā dziļos padomju laikos slēgta. Savā ziņā draudžu dienas ir iespēja līvāniešiem iepazīties ar baptistiem no jauna.

Igaunijas baptistu Prezidents Mego Remmels savā sveicienā dalās ar liecību par to, kā kādas Igaunijas pilsētiņas mērs kļuvis kristietis, vērojot sava tuvnieka dzīvi. Viņa vēlējums mums ir liels un vienkāršs: dzīvojiet kristīgu dzīvi; lai apkārtējie var redzēt, ka kristieši ir kristieši!

P. Barbins nodod ALBA sveicienu ar iedrošinājumu dzīties vispirms pēc Dieva valstības. Un tad klātesošos sveicina misionāres Ondina Kreplina un Velta Kaģis no tālās Rinkonas Bolīvijā. Šajās nedēļās, pateicoties Lienas Svokas visauklētajam sapnim, kurš citiem piepalīdzot, nu istenojies, abas rinkonietes pirmo reizi mūžā viesojas savā tēvu zemē. Viņas pateicās par iespēju būt Latvijā un lūdza mūsu aizlūgšanas, lai Dievs aicina jaunus palīgus misijas darbam tur, ko pirms 66 gadiem džungļos uzsāka 13 latvieši.

Un tad – Mūžības mirklis. Cits aiz cita tiek minēti to mūsu draudžu darbinieku, garīdznieku vārdi, kuri aizvadītajā gadā saukti pāri Robežai. Katram pa sveces liesmiņai un pateicības lūgšana par to svētību, ko viņu mūžs un kalpošana atstājusi.

Kongresā nekādi neiztikt bez savas lietišķās devas. Saņemam ziņas, ka reģistrējušies 186 delegāti un 66 viesi.

Uzrunājot kongresu, bīskaps Pēteris Sproģis vispirms dalās īpašajos pārdzīvojumos, kas skāruši viņu un ģimeni, meitiņai Mūžībā pārceļoties, un pateicas par aizlūgšanām un atbalstu. Tad no jauna mums tiek atgādināti iepriekšējā kongresa atslēgas vārdi: kristocentrisks, pavairoties spējīgs un misionāls. Bīskaps īsi un detalizēti dalās padarītājā, darāmajā un praktiski pieejamajās iespējās izglītoties, lai varam labāk, efektīvāk piepildīt šos vārdus ar dzīvu saturu tur, kur katrs esam.

Pēc kafijas pārtraukuma laiks sveikt un aizlūgt par divām jaunām draudzēm LBDS: Misijas baptistu draudzi un Siguldas baptistu draudzi Gaisma. Tam seko vēl mazliet no formalitātēm – komisiju vēlēšanas un dažu komisiju ziņojumi un tad jau nepārprotama sajūta, ka drīz būsīm ar tām svarīgajām lietām galā un varēsīm doties pēc sirds patikas baudīt no pasākumu klāsta. Vēl tikai jaunievēlēto LBDS padomes locekļu sveikšana un, kopdziesmai skanot, saliekam ziedojumu diviem mērķiem – Draudžu dienu izdevumu segšanai un Rinkonas misijai.

Tikusi no telpām ārā, dodos savām acīm tās „atslēgas” un visu citu sporta laukuma apkārtnē notiekošo vērot. Un tad, kamēr vieni turpat apkārt rosās, otri dodas skolas zālē “Marka drāmu” skatīt, bet vēl citi – izzināt pilsētu, piedaloties fotoorientēšanās sacensībās, es ļaujos rāmam sastapšanās un sarunu priekam! Bet ne ta ilgi, jo rau, atkal jāizvēlas! Šoreiz starp diviem vienā laikā notiekošiem koncertiem: Cēsu draudzes zvanu ansambļa koncertu Katoļu baznīcā un kora mūzikas koncertu Luterāņu baznīcā. Izvēlējos pirmo, jo zvanu mūziku gadās krietni retāk dzirdēt. Nelielās baznīcas velvēs koncerts skanēja vienkārši lieliski! Ar to vēl šodienas muzikālais klāsts nebija galā; pāris stundas vēlāk ieņēmu vietu Kultūras centra zālē, lai dzirdētu populārās mūzikas koncertu Oskara Deigeļa un Lības Ēces-Kalniņas izpildījumā. Dziesmas mijās ar saturīgiem videosīžetiem, kuru dalībnieki dalījās ar to, ko Kristus nozīmē viņu dzīvēs.

Kad vakariņas bij ieturētas, žigli pāri tiltiņam pār Dubnu, un tur, Daugavas krastā uz labi iekārtotiem soliņiem sasēdām, lai ļautos Vakara ugunskuram. Tas gunskurs tik

tāds simbolisks, bet pati ideja – katrs priekšcēlums kā pagale, kas kopā veido veselumu – darbojās! Brīva, atraktīva muzikāla programma, kur nu redzējām un dzirdējām dažādus

Pasākums ģimenēm Līvānos

talantus, un visu to
būšanu omulīgi vadīja
Egīls Grīgs un Rasa
Cirvele. Visam fonā
paša Dieva ierīkots
skats – vakara debe-
sis un to atspulgs
Daugavā.

Arī svētdienas rīts
koši saulains. Diena
solās būt karsta...
un tā arī bija! Tomēr
tas nekavēja mūs
kuplā skaitā tieši
pusdienlaikā pulcēties

uz brīvdabas dievkalpojumu Daugavas krastā. Koris iekārtojies lielā bērzā paēnā,
vēl kādiem sanācis patverties šur tur ēnā, bet vairums sevi sargāja kā mācēdami no
karstās saules. Tā pati Daugava, bet bilde nu gluži cita – zilajās debesīs baltu mākoņu
pikuči, otrā krastā kāda govs līdz vidum ūdenī iebridusi, skaists atspulgs ūdenī, laiva...

Dievkalpojumu uzsāk koris, izpildot Ērika Ešenvalda nu jau visiem labi zināmo dvēseles
dziesmu, pašam komponistam spēlējot pavadījumu. Un tad tik tiešām, veroties ainā
turpat acu priekšā, iz visas sirds varējām dziedāt Ak, lielais Dievs, kad redzu...
Dieva vārdu runā LBDS bīskaps, un dievkalpojuma izskaņā pie improvizēta altārgalda
pulcējas garīdznieku grupa, lai dalītu Svēto Vakarēdienu. Kamēr ļaudis nesteidzīgi do-
das to saņemt, fonā skan Āra Anškena rakstītā "Krusta ēnā", paša autora izpildījumā.
Dievkalpojuma izskaņā vēl kopīga dziesma.

Pēc dievkalpojuma – visi kopīgi pusdienās turpat ēdam auksto zupu. Un tad jau jāsap
tam 'kopīgi' ardievas. Ir jauki būt praktiski, taustāmi, redzami kopā, lai darītu kopā,
justu kopā... un tad ir
laiks doties... prom,
lai paliktu kopā ar tām
neredzamajām, Kristus
sietajām saitēm, sasieti
veselumā. Līdz reiz būs
atkal laiks būt kopā
klātienē.

*Skatiet arī krāsainos foto
uz 2. vāka!*

CMR

Dievkalpojums Daugavas krastā

Bērnu izveidotais Līvānu makets

No kr.: Velta Kaģis, Liene Svoka, Ondina Kreplina Kolkasragā

SAPŅI PIEPILDĀS

Pirmo reizi Latvijā viesojās divas latviešu misionāres no Bolīvijas mūžamežiem – Velta Kaģis un Ondina Kreplina.

Liene Svoka, Rīgas Vīlandes draudze:

1946. gadā varonīgie Brazīlijas latvieši dibināja baptistu misiju Bolīvijas mūža mežu ielokā. Tās nosaukums Rincon del Tigre (Tīģera kakts) par godu tā rajona plēsīgākajiem iemītniekiem. Latvieši vaiga sviedros strādāja, pūlējās, cīnījās un nepadevās, lai arī Labās Vēsts sludināšana tādā nomaļā un cepinoši karstā vietā bija ārkārtīgi smaga un izaicinoša. 1961. gadā turp palīgā steidza vēl viena latviete no Brazīlijas – Velta Kaģis, kura tur strādā vēl šodien. Veltiņa Rinkonā ieradās 24 gadu vecumā ar pārliecību, ka Dievs vēlas, lai viņa savu dzīvi nodotu misijas darbam. Lai arī sākotnēji misionāre sapņoja par kalpošanu kaut kur Brazīlijā, Amazones rajonā, Dievam padomā bija Bolīvijas džungļi. Jau 52 gadi aizvadīti pašreizējā, uzticīgā darbā gan skolēnu internātos, skolotājas amatā, ciemata veikaliņā un aptiekas pārraudzībā, virtuves un veļas mājas darbu uzraudzīšanā un neskaitāmos citos pienākumos. Lai gan misijas darbs bieži vien sagādā grūtības, pārbaudījumus, nogurumu, smagumu un sāpes, pārliecība par to, ka tur jāpaliek, vienmēr uzvar. Dievs vienmēr atjauno spēkus kā ērglim, lai var turpināt skriet, krist un celties. Veltiņa savā mūžā līdz šim bija bijusi tikai Brazīlijā un Bolīvijā. Misionāra darbs neiet komplektā ar tāliem, apmaksātiem ceļojumiem un kruīza braucieniem.

Pirms astoņiem gadiem uz Rinkonu aizbrauca vēl viena mūsu tautiete Ondina Kreplina, kuru no Nova Odesas Brazīlijā aicināja kalpot par zobārsti. Laikā, kad Ondina

saņēma lūgumu doties uz Bolīviju, viņa jau bija sakrājusi naudu, lai beidzot pirmo reizi mūžā dotos apskatīt savu tēvu zemi Latviju, par ko bija sapņots jau vairākus gadu desmitus. Tomēr Dievs Ondinas dzīvei tobrīd bija paredzējis pretēju virzienu. Ondina paklausīja un atlika Latvijas ceļojumu uz nezināmu nākotni. Astoņi gadi, labojot tumšās bolīviešu un vietējo ajoru indiāņu mutes, nav bijuši tikai prieka pilni. Tiem cauri vijas fiziski smags un ārkārtīgi atbildīgs darbs. Tomēr arī Ondinas sirdī mīt stipra pārliecība, ka Rinkona ir vieta, kurā jāpavada viss atlikušais mūžs un jākalpo ar savu zobārstes talantu, kamēr vien var pacelt urbi, pinceti un pārējos rīkus.

2011. gadā Rinkonas misijā ieradās jauna, blonda, varbūt nedaudz pādroša, bet kalpot gatava meitene Liene. Tur viņa pavadīja pusgadu, strādājot Rinkonas skolā par angļu valodas skolotāju, kā arī piedaloties virtuves darbos un meiteņu internāta iemītnieču audzināšanā. Šo sešu mēnešu laikā Lienei izveidojās īpaši cieša draudzība ar latvietēm Veltu un Ondinu. Redzot abu misionāru centīgo, pazemīgo, vērtīgo un varonīgo kalpošanu tālajā Tīģera kaktā, Lienei radās neremdināma doma par to, ka abām kundzēm beidzot ir jāpaskata sava tēvu zeme. Sākumā ne Velta, ne Ondina nevarēja īsti noticēt, ka šis nedaudz utopiskais sapnis varētu īstenoties, tomēr solīti pa solītim radās ticība. Tikpat pamazām atradās finanses, ceļojuma plāni, palīgi, kuri palīdzēja realizēt netveramo sapni. Vienojāmies, ka braucienam labākais laiks būtu 2013. gada vasara. Tā arī notika. Šī gada jūlija sākumā Latvijas zemi pirmo reizi skāra Veltiņas un Ondinas čaklās, nostrādātās kājas. Mūža sapnis beidzot piepildījās!

Brauciena datumus izvēlējāmies tādus, lai paspētu gan uz dziesmu svētkiem, gan LBDS draudžu dienām Līvānos. Labi, ka tā! Jo abi ceļojuma "gali" bija tik ļoti svarīgi, sevišķi un novērtēti. Tas, kas notika pa vidu – līdzinājās pasakai.

Veltiņa un Ondina pilnā pāļāvībā uzticēja savu mēnesi Latvijā Lienes radošajam, nedaudz trakulīgajam plānošanas garam. Tā rezultātā Latvija tika izbraukāta līku ločiem. Kolkas raga vēji sūrie, Mazirbes jūrmalas šarms un turienes lauku māju vienkāršība un retro pieskaņa. Ventspils ziedošā varenība, Talsu mīļie pakalni un Kuldīgas romantiskā elpa. Sabiles un Kandavas gleznainie līkloči, Priekules draudzes sirsnība un pilsētas viesmīlība. Liepājas senatnīgā elegance un Rucavas lauku labumi. Papes piesātinātais tautiskums un degungalu pieskāriens Lietuvas robežai. Nedaudz no Leišmalītes burvības un Zemgales

Rucavā

lekno lauku bagātība. Saulkrastu idilliskā jūrmala, Limbažu un Valmieras pārsteidzošā gaume un daile. Mēģinājumi atrast Ondinas vecpapa lauku mājas Smiltēnē. Acij tīkamais ceļš uz Līvāniem caur Aizkraukli un Jēkabpili. Pašu Līvānu negaidīti simpātiskās ielas un ainavas. Mājupceļš caur karalisko Aglonu un ievērojamo Rēzekni. Tas un vēl vairāki tuvāki un tālāki izbraucieni, kuri visi sildīja misionāru sirdis ar latvisku mīlumu, uzmanību un skaistumu. Gandrīz katrs cilvēks, kurš runāja ar abām viešņām, steidza jautāt par pārsteidzošāko un līdz šim iecienītāko mūsu zemē. Veltiņu visvairāk priecēja neredzēti greznās puķu dobes, puķu kastes, puķu grozi, apstādījumi un citi zaļi raibie brīnumi, ko, šķiet, tikai latvieši spēj izdomāt un realizēt. Ondina lielā labpatikā baudīja gleznainās ainavas, pļavas, kokus un visu dabisko. Nevar noliegt, ka Latvijas ēdiens ļoti ātri iekaroja abu sirdis. Mūsu krējums, maize, saldējums, šokolāde, kartupeļi un citi gardumi tika baudīti teju vai katru dienu. Vēl vairāk patika mūsu tautiešu vienreizējā viesmīlība un dāsnā uzņemšana it visur, kur gājām. Ne reizi vien tika piedzīvoti tik bagāti klāti galdi, ka bija jābrīnās, kā tie vēl nav uz pusēm pārlūzuši!

Strādājot Rinkonā, jārēķinās ar pilna laika darbu. Mūsu izpratnē tas nozīmē apmēram astoņu stundu darba laiku. Tur stundas neviens neskaita. Visi ir nodevuši visas savas 24 stundas Dieva darbam. Tieši tāpēc šis brauciens bija tik bezgala svarīgs un īpašs. Tas bija laiks, kad abas misionāres varēja gan atpūsties, gan saņemt pateicības dāvanu par Rinkonā veikto. Tas bija kā liels Paldies visiem Rinkonas latviešiem par mūsu tautas labā vārda nešanu tālajā Dienvidamerikā. Lai arī brīžiem šķita, ka uzmanības un labumu ir par daudz, tas viss bija pelnīts, vajadzīgs un patiesā mīlestībā dots.

Kad tika vaicāts par Rinkonas misijas lielākajām vajadzībām, vienmēr izskanēja karsts sapnis pēc jauniem strādniekiem, kuri neļautu beigties latviešu iesāktajam brīnumam. Pašlaik tur čakli strādā Vīlandes baptistu draudzes locekle Agrita Drēska, kura atbildīgi rosās plašajā Rinkonas misijas virtuvē. Lūdziet, lai Dievs dod viņai gan fizisku, gan emocionālu spēku turpināt iesākto, cik ilgi Tas Kungs to paredzējis. Lūdziet, lai Agritai ir vairāki uzņēmīgi, centīgi, pašreizēji sekotāji. Jautājot Veltai un Ondinai, kādus palīgus tur visvairāk gaida, saņēmām atbildi:

„Tādus, kuri mīl Dievu un mīl cilvēkus.”

Tik vienkārši, bet tik ļoti svarīgi. Tieši tādi censoņi vajadzīgi gan tālajā Rinkonā, gan tepat Latvijā.

Veltiņa un Ondina saka “Daudz paldies” katram, kas palīdzēja piepildīt viņu lielo sapni par Latviju. Paldies gan tiem, kuri palīdzēja finansiāli, gan tiem, kuri atvēra sava nama durvis un ledusskapjus, gan tiem, kuri vienkārši juta līdzti un atbalstīja ar kādu labu vārdu, dāvāniņu vai lūgšanu. Stiprs paldies tiem, kuri veltīja savu laiku, lai būtu kopā ar tik ļoti dārgajām viešņām. Mums tas kopā izdevās!

Par Rinkonas viešņām vairāk lasiet: svokuliene.blogspot.com

Skatiet arī krāsainos foto blakus lpp.! MCM

MISIONĀRES Velta Kačģis un Ņondina Kreplina no Rinkonas Bolīvijā viesojas Latvijā

Latvijas kviešu laukā

Pie zvaniem Doma baznīcas dārzā

Tikšanās Rīgā, Savienības namā

Nometnes atklāšanā

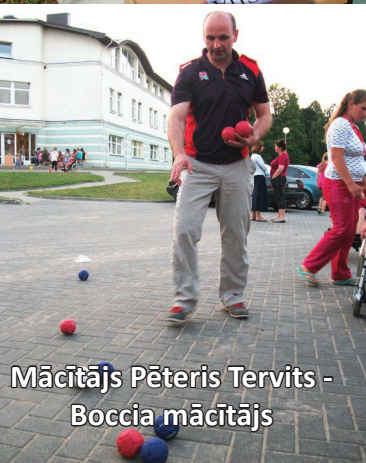
Sapņi aizlido debesīs

Anna glezno

Skolotāja Irīda nodarbībā

Mācītājs Pēteris Tervits -
Boccia mācītājs

Boccia - spēle jebkūram

bērniem Pelčos

Smilšu terapijas nodarbība

Marta spēlē boulingu

Kaspars beidzot kājās

Ēdoles pili

Valsis pils zālē

KRISTĪBAS
VENTSPILS
BAPTISTU
DRAUDZĒ

(14.07.)

Pelču nometnes
dalībniekam Reinim
izšķirošo lēmumu
palīdzēja pieņemt
saruna ar Artūru
labdarības pasākumā
„Labo darbu dienā”.

Foto: kopā ar draugu un
mazo diakonu Artūru.

ĀGENSKALNA DRAUDZES KRISTĪBAS
bangojošā jūrā (21.07.)

VĒSTIS NO EIROPAS: HANNOVERE

Līvija Godiņa, EBWU (Eiropas baptistu Sieviešu apvienība) eksprezidente:

Kā iepriekšējā numurā lasījāt, Hannoverē, Vācijā notika Eiropas baptistu Sieviešu apvienības 5 gadu noslēguma konference, kur noslēdzās mans 5 gadu kalpošanas posms kā Eiropas prezidentei. Notika jaunas prezidentes un Sieviešu komitejas vēlēšanas.

Ar prieku varu jums ziņot par jauno sastāvu: prezidente **Aniko Ujvari** no Ungārijas; viceprezidente **Wies Dijkstra** no Nīderlandes; sekretāre **Margaret Brown** no Skotijas; **Fabienne Seguin** no Francijas un divas locekles: **Dimitrina Oprenova** no Bulgārijas un **Synnove Angen** no Norvēģijas.

EBWU jaunā padome no kr.: Dimitrina, Wies, Aniko, Synnove, Fabienne, Margaret

Man ir liels prieks par šo jauno komandu, kas vadīs Eiropas māsu darbu nākošos 5 gadus. Esmu pateicīga Dievam par aizvadīto laiku, tas piepildīts! - tāda sajūta. Dievs ir bijis žēlīgs un ir svētījis. Manas lūgšanas turpinās par jaunievēlēto komiteju. Jūtos kā māte, kurai bērni izauguši un nu brīnišķīgi nodevuši savas sirdis un dzīves Dievam, kalpo Viņa godam. Mūsu kopīgajā Lūgšanu dienā 4. novembrī īpaši pieminēsim šīs sievietes.

Pateicos jums par aizlūgšanām, mīlestību, līdzī dzīvošanu un visāda veida atbalstu aizvadītajā laikā! Paliksim lūgšanās vienotas arī turpmāk!

Vairāk informācijas un foto varat atrast mājas lapā www.ebwu.org.

Solvita Zīvere, Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Latvijā:

Dienas, ko pavadījām kopā EBWU konferencē, it kā padarīja pasauli mazāku, saslēdzot to ciešākā savstarpējas iepazīšanas, izpratnes, Kristus mīlestības un patiesu aizlūgšanu lokā. Tie vairs nav tikai vārdi, ko izlasām aizlūgšanu vajadzību sarakstos vai kādā citā informācijas avotā. Aiz katras valsts nosaukuma un karoga stāv konkrēta, mīļa māsa Kristū, kas ar atvērtu sirdi un lielu mīlestību stāsta par savu zemi, rūpēm, problēmām

Valstu pārstāves no Vācijas, Ungārijas, Latvijas, Lībānas

un cīņām tajā, kā arī Dieva lielo palīdzību un žēlastību. Tās ir sievietes, kuras savās draudzēs lūdz par mums un ir kļuvušas tuvas mūsu sirdij.

Esam pateicīgas Dānijas māsām par viņu pašizliedzīgo darbu, lai atbalstītu sievietes daudzās valstīs, tajā skaitā arī Latvijā.

31. maijā tikāties ar Dānijas pārstāvēm un vienojāties par mūsu turpmāko sadarbību – viņu sarūpētājam drēbju pakām, tikšanos Latvijā 2014. gada vasarā un vēl citām sadarbības iespējām. Nav vārdos aprakstāms, kāda liela mīlestība un patiesas rūpes staro no šīm mūsu māsām, kad viņas runā par praktiskām lietām Latvijas atbalstam.

Daudz laba esam guvušas: praktiskas idejas, garīgas atziņas, jaunus draugus, vairāk sadarbības iespēju un galvenais – daudz garīgas kalpošanas un patiesas, pašizliedzīgas Kristus mīlestības piemēru. Tā vien gribas klusumā noliekt galvu Dieva priekšā un pārdomāt – kā izpaužas mana mīlestība uz Dievu, cik vēl niecīga tā ir...

Cik bieži mana „pasaule” beidzas ar Latviju, manu pilsētu, draudzi, vai tikai ģimeni? Kur paliek mīlestības pilnā sirds, kurai nav vienalga; bet kas spētu rūpēties arī par tādām vajadzībām, kas cilvēcīgi šķiet tālas?

Kærena Kristiansena - Dānijas māsu vadītāja

Sarmīte Bike, Rīgas Āgenskalna draudze:

Biju pirmoreiz Eiropas Sieviešu konferencē un paties prieks bija redzēt daudz dažādu valstu kristiešus Hannoverē. Klausoties informāciju un liecības par dažādām zemēm, par smagām situācijām, kādās dažviet ir Kristus sekotāji, sirdī raisās pateicība Dievam, ka Viņš vēl tik ļoti ir žēlojis mūs. Pateicība par brīvību un dažādām iespējām. Bet arīdzan jādodomā, kā es izdzīvoju savu kristietību? Vai es to glabāju sirdī kā lielu dārgumu, kas man ir dots? Vai mana sirds patiesi deg arī par tiem, kuriem nav personīgas attiecības ar Kristu? Šīs domas raisījās, klausoties sievieti, kuras kalpošana ir – uzmeklēt tos, kuri dzīvo uz ielas. Uzmanāt, veidot attiecības ar viņiem, lai parādītu, ka Dievs viņus mīl un vēlas izglābt.

Par sociālo kalpošanu stāstot, vadītājs uzsvēra: „Mēs cenšamies aizsniegt tos, kuriem neviens nepalīdz. Parasti tie ir citiem „neērtie” ļaudis ar problēmām, kur mēs iesaistāmies ilgstošās attiecībās un rūpējamies par viņiem.”

Varējām izvēlēties darba grupas, kurās piedalīties. Bībeles drāmas grupā varējām mācīties dziļāk saprast un apzināties, ka cilvēks ir viens veselums – miesa, dvēsele un gars. Kā Dievs brīnīgi ir veidojis kaulus, muskuļus, saites, lai es – cilvēks varētu noturēt taisni savu ķermeni un tiektos uz augšu ar visu savu būtību pretī Radītājam. Ne tikai kādu vārdu vai lūgumu izteikšana, bet apziņa – es esmu Dieva klātbūtnē, tuvu Viņam. Mans lūgšanu laiks pieder vienīgi Viņam, visa mana uzmanība un koncentrēšanās uz to.

Bībeles studijā (*no 1. Sam.1.nod.*) par Annu un Peninu arī mācījāmies jaunas domas. Nepaliec savā problēmā! Nāc pie Dieva, uzticies Viņa risinājumam, tad celies un dzīvo! Ne tikai eksistē, bet dzīvo! Vienīgi Dievs var dot tev atvieglojumu un risinājumu tavā problēmā! Uzticies Viņam no visas sirds un līdz galam! Baudi šo dzīvi ar savu Dievu, Viņš ir varens, dzīvs un svēts! Tāds Viņš grib būt arī tavā dzīvē!

Skatiet arī krāsainos foto uz aizmugurējā vāka!

MM

Latvijas SKA vadītāja Šolvita Zīvere un sekretāre Sarmīte Bike pie kongresa logo

Pasaules Baptistu sieviešu LŪGŠANU DIENA

2013. gada 4. novembrī

Mīlestība

Šoruden Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu dienas tēma: Mīlestība - viens no Svēta Gara augļiem. Katru gadu kāda kontinenta komiteja gatavo Lūgšanu dienas programmu.

Pagājušā gadā Eiropas kontinentam bija tā privilēģija un atbildība izvēlēties tēmu un sagatavot informāciju un materiālu.

Aicinām jūs ieiet mājaslapā: www.bwawd.org un iepazīties ar plašāku materiālu, kā ir publicēts šajā žurnālā. Tur jūs atradīsiet aizlūgšanu vajadzības dažādos kontinentos, projektus, kam līdzekļi lietoti iepriekšējos gados, kā arī šī gada projektus. Atjaunosim aizlūgšanu degsmi un dalīsimies ar savu artavu, cik Dievs liek sirdī! Paldies, ka jūs uzticīgi esat ziedojuši ik gadu! Ar kopīgi salikto mazumu varam lielas lietas darīt, palīdzēt cits citam.

Sveicieni no prezidentes

Raquel Contreras,

Pasaules baptistu alianses (BWA) Sieviešu departamenta prezidente:

Manas dārgās māsas!

Šis ir laiks, kad gatavojamies atzīmēt Pasaules Baptistu sieviešu Lūgšanu dienu. Patiesi priecājos jūs apsveikt. Pagājušajā gadā šajā dienā mēs jutāmies vienotas ar draugiem no visas pasaules, lūdzot un ziedojot misijai. Ceru, ka šis gads būs vēl labāks nekā iepriekšējais.

Šī gada tēma ir „Kopsolī ar Garu: caur Gara augli - Mīlestību”. Uzreiz atceros brīnišķīgo dziesmiņu no savām bērnu dienām, kuru, iespējams, arī tu esi mācījusies:

„Jēzus mani ļoti mīl,
Tā ir rakstīts Bībelē.
Esmu es pavisam mazs,
Liels un sirsnīgs Draugs ir man.

Jēzus tā mani mīl,
Jēzus tā mani mīl,
Jēzus tā mani mīl,
To māca Bībele.”

Šī dziesma, kas iespiedusies atmiņā, palīdz atrast mieru un drošību Jēzū, pat pieaugušam esot. Tajā minētas vairākas patiesības, kuras mums palīdz apzināties Dieva mīlestību uz mums:

- Kad es zinu, ka Jēzus mani mīl, mana dzīve iegūst patiesu jēgu.
- Kad šī pārlicība ir balstīta Bībelē un ne manās sajūtās, es būšu spējīga piedzīvot Viņa mīlestību vien tādēļ, ka Viņš mīl mani, ne manas situācijas un apstākļu dēļ.
- Kad saprotu, ka piederu Jēzum, jo Viņš mani ir radījis un atpircis, esmu brīva kalpot Viņam pateicībā par šo mīlestību.
- Kad atzīstu, ka esmu maza un nespēcīga, varu patverties Viņa spēkā un iegūt to savā dzīvē.
- Kad atceros, ka Jēzus ir mans uzticīgais draugs un Viņš vienmēr ir ar mani – ne manu darbu dēļ, ar ko izpelnīties Viņa mīlestību, bet vien tādēļ, ka Viņš patiesi mani mīl – es spēju doties tālāk savā dzīvē, liecinot citiem par Viņa mīlestību.

Visbeidzot mums jāatceras, ka pašā pamatā Dievs ir mīlestība. 1. Jāņa 4:8 ir rakstīts: „Kas nemīl, nav Dievu atzinis, jo Dievs ir mīlestība.” DIEVS IR MĪLESTĪBA – tā ir patiesība, kurai jābūt par stiprinājumu mūsu dzīvē un kalpošanā. Jo tikai Dieva mīlestības dēļ mēs esam kopā ar māsām no visas pasaules, lai lūgtu, mācītos un dāvātu.

Mana lūgšana ir, lai jūs sajustu Dieva un arī mūsu mīlestību uz jums katru dienu, bet vienlaicīgi arī spētu dalīties tajā ar ikvienu, kas ir jūsu tuvumā!

ZIEMEĻKURZEMES REĢIONĀ

Agnese Pallo, Mērsraga draudze:

1. jūnijā dažas sieviešu kalpošanas (SK) vadītājas un aktīvākās māsas pulcējās kopā Dundagas baznīcā, kur notika arī garīdznieku tikšanās. Mūs sirsnīgi uzņēma Dundagas draudzes mācītājs Andis Smelte ar dzīvesbiedri. Šoreiz kopā sabraukušas bijām tikai maza daļa no Ziemeļkurzemes. Pārstāvējām Ģipkas, Dundagas un Mērsraga draudzes.

Iesākumā klausījāmies Anda Smeltes uzrunu par tēmu „Dievs – ir Tavs Vārds” un tad mēs, māsas devāmies uz atsevišķu telpu, dalījāmies piedzīvotajā, ikdienā kalpojot vietējā draudzē. Pārrunājām SK pozitīvo un negatīvo pieredzi. Mācījāmies no Dieva Vārda, kā varam attīrīt sevi, lai katra būtu svētīts trauks, kas paredzēts cēlam nolūkam, sagatavots jebkuram labam darbam. Centāmies iedrošināt viena otru kalpošanā, kurā esam (2. Tim.2:21).

Mums bija brīnišķīga iespēja kopā ar Dundagas māsām iepazīt arī skaisto Dundagas dabu un baudīt spirdzinošo avota ūdeni.

Iedrošinu Jūs arī turpmāk nepalaist šo brīnišķīgo iespēju garām un saņemot aicinājumu, atsaukties un kuplināt reģionu sanāksmes ar savu klātbūtni. Tas ir vienīgais veids, kā varam tuvāk iepazīt viena otru un stiprināties vienotai kalpošanai.

„Dvēsele, kas bagātīgi svētī citus, taps stiprināta, un kas bagātīgi veldzē citus, arī pati tiks veldzēta!” *OMM*

MĀSU SADRAUDZĪBA CIĀNĀ

Līga Ozoliņa,
Liepājas Ciānas draudze:

Gadu gaitā Ciānas draudzē tā ir iegājies, ka reizi mēnesī draudzes māsas sanāk kopā, lai svētīgi pavadītu laiku sadraudzībā. Tās ir tikšanās draudzes kafejnīcas telpās pie glīti saklātiem galdiem. Tiek suminātas mēneša gaviļnieces, nestas lūgšanas pie Dieva troņa, kopā dziedāts, lasīta dzeja, pārrunātas aktuālas lietas. Šīs pēcpusdienas ir tematiskas, tādēļ tiek lasīti panti no Bībeles un akcents tiek likts uz sagatavoto tēmu. Bieži pie mums viesojas ciemiņi no citām draudzēm. Mūsu vadītāja Skaidrīte Starke ierosināja, lai sadraudzības pēcpusdienas uzņemas vadīt katru reizi kāda no māsām. Tas ir ļoti interesanti, jo katra taču nāk ar kaut ko savu.

Ļoti sirsnīga otrdienas pēcpusdiena māsām bija jūlija mēnesī. Šoreiz organizatorisko pusi uzņēmās mūsu darbīgā Ērika Birzkopa, kuras sirdij ir tuva dzeja un dziesmas. Pie mums viesojās dzejniece Elita Bičevska no Lauberes, kurai iznākusi dzejas un prozas grāmatiņa „Mežonīte”. Muzikālo baudījumu sniedza māsa no Metodistu draudzes Mirdza Grauduže, spēlējot klavieres un dziedot skaistas dziesmas. Ļoti interesanta tikšanās bija ar divām māsām no „Agapes”.

Tā kā nesen kopā ar bērniem biju atgriezies no nometnes Pelčos, dalījos ar iespaidiem un tur piedzīvoto. Dievs man atkal dāvāja prieku lasīt dzeju, kura „atnāca” nometnes laikā.

Daudz skaistu ziedu un mīļu vārdu tika veltīts jubilārēm. Tās bija četras, un viena - īpaši skaista - mātai Veltai Goltei - 80. Šai jubilārei par godu naskā kūku cepēja Līvija Kalēja bija sarūpējusi brīnumgardu torti. Ikvienai jubilārei tika kaut kas īpašs un tās ir pašdarinātas kartiņas. Šo talantu Dievs ir devis Aijai Skudrītei. Viņa kartiņās bija ierakstījusi arī savu dzeju kā veltījumu gaviļniecēm. Jubilāres dalījās ar stāstījumu par savās dzīvēs piedzīvoto.

Dievs mūs ir apveltījis ar daudz dažādiem talantiem, un cik labi, ka varam ar tiem dalīties, lai viens otru iepriecinātu. Tik labi, ka drīkstam sanākt kopā dievnāmā arī nedēļas vidū. Paldies Dievam, ka Viņš ir tas vienojošais spēks, kurš mūs pulcina kopā, kura dēļ mēs esam māsas, Viņa mīļās meitas. *elita*

Elita Bičevska
un Ērika Birzkopa

PRIEKŠ BŪT SIEVIETEI

Publicējam ieskatu no lekcijām par auglību, kas pavasarī notika Rīgas Āgenskalna draudzē.

Maruta Seržante, ārste, AAM skolotāja:

Mēs dzīvojam laikā, kad tehnoloģiskais un zinātniskais progress ir sasniedzis neiedomājamo ātrumu. Mēs arvien vairāk uzzinām par sevi un apkārtējo pasauli. Tas attiecas arī uz cilvēka auglības jomu.

Ilustratīvs foto

Ekoloģija

Cilvēks aizvien biežāk izvēlas ekoloģiju - to, kas atbilst dabai, kas vienmēr bijis pieejams, taču no kā mēs gribējām aizbēgt. Redzot mūsdienu mākslīgo tehnoloģiju sekas, cilvēks sāk respektēt dabas likumus. Mēs gribam dzīvot ekoloģiski, diskutējam par to, cik svarīga ir „zaļā vide”.

Cik daudz ir sieviešu, kuras zina savu ciklu? Vai viņas saprot procesus, kas tur norisinās? Vai viņas spēj atpazīt draudīgus simptomus, kas liecina par slimību sākumu? Diemžēl nē.

Mūsdienu sieviete ļoti maz zina par sevi, savu veselību, par auglīgām un neauglīgām dienām, par visu, kas saistīts ar auglības ritmu. Taču arī šeit tuneļa galā ir redzama gaisma. Agrāk auglības atpazīšanas metodes izsmēja, bet šodien AAM kļūst par pievilcīgu alternatīvu, kas sniedz saviem lietotājiem dziļu apmierinātību. Šīs metodes der jebkurā vecumā un situācijā.

Zināšanas

Kad pirmajā nodarbībā mēs stāstām par reproduktīvās sistēmas anatomiju un fizioloģiju, sievietes (un vīrieši, kas ir atnākuši kopā ar sievietēm) ir patīkami pārsteigti par to, cik loģiski un harmoniski darbojas viņu organisms.

Katram no mums ir kaut kādas zināšanas par auglību, ko esam ieguvuši skolā. Taču, ja mēs pajautātu, cik bieži cikla laikā notiek ovulācija, kādēļ ir nepieciešamas gļotas, vai cik ilgi dzīvo spermatozoīds, droši vien vairākumam būtu grūti sniegt korektu atbildi. Mūsu kompetence sākas ar pamatzināšanām par organisma funkcionēšanas noteikumiem. Lai iegūtu šo kompetenci, mums jāsaprot, kas notiek sievietes ķermenī cikla laikā un kā darbojas vīrieša organisms. Tas attiecas arī uz pašiem vīriešiem. Arī viņi ne pārāk daudz zina par spermatozoīdu veidošanās procesu. Nav jābrīnās, kas viņi visai vāji orientējas savas veselības profilaksē un novērojumos.

Kad iegūtas zināšanas, var izvēlēties metodi, kas mums der vislabāk, lai iemācītos piefiksēt informāciju.

Iepazīt sevi

Ja sieviete sāk pierakstīt savus novērojumus, vienlaicīgi viņa izjūt sajūsmu par to, ko redz. Ja viņas cikli ir sakārtoti, sieviete novēro raksturīgu ritmiskumu un ar katru nākamo ciklu spēj aizvien precīzāk noteikt savu auglīgo un neauglīgo laiku, izmantojot pamata un papildus pazīmes. Viņa iepazīst savas īpatnības, savu dabu. Tas sniedz milzīgu gandarījumu un drošības sajūtu. Ja sieviete apzināti novēro un pieraksta savu ciklu, viņa redz, ka organisma funkcionēšana kļūst aizvien skaidrāka. Viņa saprot savas garstāvokļa izmaiņas, spēj noteikt vislabāko laiku aktivitātēm, kā arī mieram un atpūtai.

Iespējams, kāda sieviete jau vairākus gadus cenšas izārstēt kādu ginekoloģisku slimību (bieži bez efekta un skaidras diagnozes). Novērojot ciklu, viņa spēj pamanīt un saprast tā traucējumus.

Naprotehnoloģija

Naprotehnoloģija (NaProTechnology – Natural Procreative Technology, tulkojot latviski - Dabiskas Auglības tehnoloģija) ir jauna sievietes veselības zinātne, kas visu savu uzmanību, enerģiju, medicīniskās un ķirurģiskās zināšanas saskaņo ar auglības mehānismiem un funkcijām. Kad sievietes ciklā visi mehānismi darbojas pareizi, tad Naprotehnoloģija strādā saskaņā ar to, bet ja ir traucējumi, ar Naprotehnoloģijas palīdzību tos novērtē un meklē iespējas novērst, uzturot cilvēka ekoloģiju un auglības potenciālu, nevis iznīcinot to (kā tas notiek kontracepcijas vai ārpusdzemdes mākslīgās apaugļošanas gadījumos).

Šī jaunā zinātne ir attīstījusies, pateicoties Pāvesta Pāvila VI Cilvēka Reprodukcijas izpētes institūtam (Omaha, Nebraska, ASV), kuru 1985. gadā dibinājis ginekologs Tomass Hilgers (Thomas W. Hilgers), kurš arī ir institūta direktors. T. Hilgers ir izveidojis standartizētu sievietes cikla novērojumu pierakstu, ko sauc par Kreigtona modeļa auglības sistēmu (Creighton Model FertilityCare™ System). Šie pieraksti kalpo kā ļoti jūtīgi biomarķieri sievietes veselības izvērtēšanai. Pāris māsās iepazīt un saprast dabiski noritošas auglības un neauglības fāzes sievietes cikla laikā. Ar šo izpratni pāris var sasniegt grūtniecību vai atlikt to (atturoties no intīmām attiecībām t.s. auglīgajā laikā). Tā nav kontracepcijas metode, tā nav arī dabīga kontracepcija. Tā ir sistēma, kas ņem vērā cilvēka ķermeņa un personas vienotību. Sistēma pieņem auglību kā daļu no veselības, nevis slimības, kas būtu jāiznīcina.

Profilakse

Šķiet, nepieciešams veidot apstākļus, lai auglības atpazīšanas metodes kļūtu par profilakses līdzekli. Jo ātrāk jaunieta apgūs cikla novērojumu iemaņas, jo vieglāk un ātrāk varēs pamanīt jebkādas izmaiņas. Tas dod iespēju ļoti savlaicīgi reaģēt uz nopietnas

slimības simptomiem (arī uz dzemdes kakla un krūts vēzi). Ja sieviete mērķtiecīgi novēro savus ciklus, iegūtie dati var labi noderēt. Taču, ja viņa neko nepieraksta, diagnozes noteikšanas procesā šo informāciju var zaudēt. Nepietiek vienkārši pierakstīt intervālus starp menstruācijām.

Latvijā šobrīd iespējams apgūt simptomātoloģisko metodi. Neliels ieskats šajā metodē sekos nākamajā žurnāla numurā, taču, lai pareizi interpretētu un attēlotu savus ciklus, nepieciešams sazināties ar AAM skolotājiem vai iziet speciālu kursu.

Vairāk informācijas par kursiem var lasīt www.augliba.lv.

Raksts tapis sadarbībā ar www.augliba.lv

maruta.serzante@gmail.com *CMOM*

ASTRAS ZARIŅAS PIEMIŅAI

1938 - 2013

Astra Zariņa (priekšplānā),
Valda Poķe, Anna Kočiņa

„Jo Es zinu, kādas Man domas par jums,” saka Tas Kungs, „miera un glābšanas domas un ne ļaunuma un ciešanu domas, ka Es jums beigās došu to, ko jūs cerat” Jer. 29:11

Sarma Kleina, Rīgas Āgenskalna draudze:

Piedzimu 1938. gada 5. janvārī Zariņu 7 bērnu ģimenē kā otrā meitiņa. Man patika gan kokos rāpties, gan delverības darīt, gan iepriecināt vecākus ar tīri izberztu grīdu, ar dziesmām un smiekliem. 16 gadu vecumā sāku patstāvīgu dzīvi Rīgā pie mūsu dzejnieces Natālijas Ginteres. Tie nebija viegli gadi – darbs, mācības vakarskolā, bet tie

bija mani brīnišķīgie lūgšanu un sadraudzības vakari kopā ar jauniešiem: Ojāru, Rūtu, Modri, Zvaigznīti, Pāvilu u.c. Ar daudziem esmu šeit kopā Mūžībā.

Kristījos Golgātas draudzē mācītāja Strēja laikā, un tā bija mana mūža draudze. Dziedāju korī, sekstetā, ansambļos, duetos - sadraudzības brīžos, mājās un tagad turpinu dziedāt brīnišķā, varenā Debesu slavas korī.

Nav jau tā, ka man bija tikai dziesma. Ja Dievs man nedāvināja dzīvesdraugu, ģimeni, tad Viņš man dāvināja tik daudz bērnu, cik nav pat ģimenes mātei. Manu māsu bērni, manu seksteta „meiteņu” bērni, jaunieši. Cik šūpuļa dziesmu izdziedāts, cik sapņu izsapņots, cik lūgšanu izteikts kopā ar viņiem un cik aizlūgšanu kāpušas uz Debesīm par viņiem! Arī joki un jaučības kopā – gan plostu būvējām un kopā ar bērniem un suni dīķī grimām, gan sienu gubā kariņus spēlējām, gan dančus griezām. Vai tā nebija laime? Un tas „dzelonis”, kas bija man, un par kuru tik daudzas reizes lūdzu līdzīgi kā apustulis Pāvils, zemes dzīvē man netika atņemts, bet žēlastība no Dieva vienmēr plūda.

Man ļoti patika skaistums, kārtība, tīrība. Golgātas dievnams Ziemassvētkos mirdzēja sveču gaismā. Ziedu, pūpolu, egļu zaru klēpji tika nesti, lai visiem būtu prieks.

Mans darba Kungs uzticēja arī Māsu pulciņa vadīšanu Golgātā. Ļoti vēlējos, lai sadraudzībā katrs justos gaidīts un iepriecināts, lai mūsu vientuļie un slimie cilvēki tiktu iepriecināti un pabaroti gan garīgi, gan fiziski.

Māsu kopdarbā Dievs uzticēja pienākumu, kurā ieguldīju daudzus gadus – kasiera darbs Māsu apvienībā. Te noderēja kārtības mīlestība – visam jāsakā uz santīmu. Izdevās! Tik daudz lūgšanu ir kāpušas pie mūsu Kunga un Pestītāja par māsu darbu mūsu Dzimtenē, Amerikā, Dānijā un visā pasaulē. Cik laimīga esmu, ka varēju šo darbu darīt!

Kad viens darba arkls jānoliek, Dievs neatstāj bezdarbībā. Senioru koris, Golgātas draudzes koris, lūgšanu un garīgu pārrunu brīži kopā ar māsām un brāļiem, apciemojumi mājās. Es pateicos Dievam, ka cauri visai manai dzīvei ir vijies prieks - par brīnišķīgo, Dieva radīto pasauli, skaistumu dabā, cilvēkos un mājās, un prieks, ka varēju smieties kopā ar smejošiem un raudāt kopā ar raudošiem. Arī cauri sāpēm, vientulības brīžiem, aizlūgšanām, kuras nespēju ieraudzīt piepildāmie – ejot cauri Jardānei, es biju laimīga, jo ticība un cerība ir piepildītas, paliek manu mīļo mīlestība un mana dārgā Kunga un Pestītāja Mūžīgā Mīlestība.

– Jūsu Astra

P.S. Vai Astras dzīve ir izstāstāma? Viņa ir tik tuvu vēl mums. Katram ir savas atmiņas. Mēs viņu mīlējām, mūsu bērni viņu mīlēja, pat mūsu mazbērni viņu iemīlēja. Vai mīlestību var izstāstīt?

– Astrīnas draudzene Sarma

IESAKĀM!

Labā grāmata – kā zelta atslēga dvēseles krājumiem. Iesakām izlasīt:

ES UN DIEVS BOLĪVIJAS DŽUNĢĻOS

Liene Svoka „ES UN DIEVS BOLĪVIJAS DŽUNĢĻOS”

Nupat izdoti un svaigā valodā aprakstīti Lienes piedzīvojumi latviešu dibinātajā misijā pie vietējiem mūžameža iedzīvotājiem. Aizraujoši stāsti, kas ļaus jums pašiem atklāt Dievu džungļos.

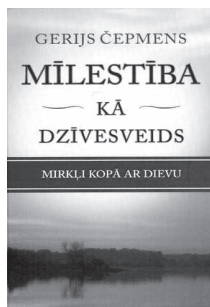
Stormija Omaršana „VECĀKU LŪGŠANAS SPĒKS”

Jau iepazīta autore no grāmatas „Sievas lūgšanas spēks”. Tikko izdota! Cerams, ka neesat nokavējuši uz lūgšanu, jo laiks būt aktīviem vecākiem – tas pienāk un paiet ātri. Pieejama grāmata un studiju burtnīca.

Gerijs Čepmens „MĪLESTĪBA KĀ DZĪVESVEIDS”

Mīlestība kā dzīvesveids izlolo laipnības, pacietības, piedošanas, pieklājības, pazemības, dāsnuma un godīguma būtiskākās īpašības. Ar patiesu notikumu, pašnovērtējuma un praktisku vingrinājumu palīdzību populārās grāmatas „Piecas mīlestības valodas” autors vadīs tevi mīlestības iezīmju izkopšanā. Lasiet, studējiet, pārspridiet mājās, ģimenēs, draudzēs! Un galvenais – īstenojiet!

Gerijs Čepmens „MĪLESTĪBA KĀ DZĪVESVEIDS. MIRKĻI KOPĀ AR DIEVU”

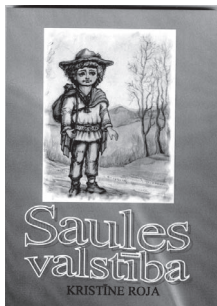
Šī lūgšanu un pārdomu grāmata ir veidota kā saruna ar Tavu sirdi, lai Tu vairāk izprastu Dieva mīlestības nozīmi savā dzīvē, mācoties vairāk mīlēt citus. Šo grāmatu veido īsi lasījumi, kas sakārtoti tādā pašā secībā kā mīlošam cilvēkam raksturīgas iezīmes grāmatā “Mīlestība kā dzīvesveids”. Abas grāmatas papildina viena otru.

Heinrihs no Aihenfelzas „PLŪDI REINĀ”

“Es iztulkoju divus senus stāstus, kurus ar lielu interesi vēl lasīja un stāstīja mūsu vecmāmiņas. Šos stāstus pārstāstīja mutiski, jo vecās grāmatas kļuva nederīgas, bet bērni daudzās paudzēs vienmēr ar lielu interesi tos klausījās. Lai šie stāsti, ļoti pamācoši un noderīgi, kļūst par vērtību daudziem lasītājiem!”

(Jakovs Bergens)

Kristīne Roja „SAULES VALSTĪBA”

Aizraujošs stāsts par mazu, pamestu un nokļīdušu zēnu, kurš cauri savai dzīves tumsai meklēja ceļu uz Saules valstību, kur valdītu prieks un miers, un kur viņš tiktu pieņemts un atzīts. Par to, kā viņš atrada un ievada gaismas valstī arī savus tuviniekus un draugus.

Grāmata aizkustinās gan lielos, gan mazos lasītājus.

CMV

Izdevniecības „Amnis” grāmatu stends Draudžu dienās Līvānos

SĀRTĀS ODZIŅAS

Lidija Saulīte, Rīgas Mateja draudze:

Vasarā mežos ievācam vērtīgas dabas veltes – dažādas ogas. To ir tik daudz un pietiek gan lācim, gan āpsim, gan arī mums.

Šoreiz ieskatīsimies salasīto **brūkleņu** groziņā. Lasot brūklenes, būsīm saudzīgi, jo brūklenājs, kurš dzīvo līdz 300 gadiem, ir ar seklu sakņu sistēmu, un to var viegli izpostīt, bet, lai izzdzītu zemes virspusē jaunu atvasīti, var paiet vairāk kā pieci gadi. Brūklenes ir organiskām skābēm un minerālsāļiem bagātas ogas, kam piemīt bakteriādas un antiseptiskas īpašības. Brūklenes satur benzoskābi, kas neļauj attīstīties rauga sēnītēm, tajās atrod arī citas skābes, cukurus, C vitamīnu, pektīnvielas, mangānu, kāliju, miecvielas, karotīnu. Brūkleņu sēkliņās ir arī omega-3 taukskābes. Brūklenes noder ne tikai garšīga ievārījuma pagatavošanai, bet ir kā labs sviedrēšanas līdzeklis, pazemina asinsspiedienu, lieliski šķīdina žultsakmeņus un nierakmeņus. Ar brūklenēm ārstē urīnpūšļa iekaisumu, avitaminozi, podagru, diabētu, pie pēdējā būtu jālieto līdz 300 gramiem ogu. Ar ūdeni un medu sajauktu brūkleņu sulu lieto, lai ārstētu saaukstēšanos, galvassāpes, ogām gan jābūt pilnīgi gatavām. Tā kā šīs ogas ir spēcīgs atindēšanas līdzeklis, tās ieteicamas vēža slimniekiem, izmantojot ogu kompreses krūts un ādas vēža gadījumos. Vērtīgas ir arī brūkleņu lapas, tēja gan jālasa tūliņ pēc sniega nokušanas pavasarī vai vēl rudenī. Pateicoties augstajam mangāna saturam, tēja mazina kaulu un locītavu sāpes un ir efektīvs līdzeklis pret reimatismu. Brūklenes nedrīkstētu lietot, ja ir kuņģa vai divpadsmitpirkstu zarnas čūla. Slimniekiem ar nieru iekaisumiem un gastrītu būtu nepieciešams konsultēties ar ārstu.

Otra sārtaidzīte ir mūsu purvu **dzērvene**, kas ir viena no visvērtīgākajām savvaļā augošajām ogām un tās var uzskatīt par dabas dotu medikamentu. Dzērvenes līdzīgi brūklenēm satur vitamīnus C, A, E un B6. Šo ogu sastāvā ir liels mangāna daudzums, tajās ir arī kalcijs, dzelzs, magnijs, fosfors, kālijs, cinks un varš. Ogām ir pretiekaisuma, antibakteriāla iedarbība, tās izmanto dažādu slimību ārstēšanai kā pretbudža līdzekli, vitamīnu avotu un slāpes remdējošu līdzekli. Dzērveņu lietošana uzturā nostiprina organismu kopumā, paaugstina kapilāru elastību un noturību. Bez tam dzērvenēs esošās aktīvās vielas kavē patogēno mikroorganismu piestiprināšanās procesu dažādos orgānos, piemēram, mutē samazina *Streptococcus mutans* daudzumu, kas ir galvenais kariesa izraisītājs, bet kuņģī neļauj piestiprināties *Helicobacter pylori* baktērijām, kas izraisa kuņģa čūlu, tajā pat laikā darbojas kā probiotikas, veicinot gremošanas traktā esošo labo baktēriju attīstību. Dzērvenes uzlabo apetīti, veicina siekalu dziedzeru un kuņģa darbību. To lietošana uzturā ieteicama gastrīta slimniekiem, kuriem pazemināts kuņģa sulas skābums, kā arī cilvēkiem, kas no uztura pilnībā izslēguši sāli. Protams, vislielākais organismam vērtīgo vielu daudzums atrodas svaigās ogās to gatavības stadijā. Tomēr ogas un tajās esošās vielas var saglabāt sasaldējot, izžāvējot, iegūstot sulu jeb vienkārši tīrā burkā sabērtas ogas aplejot ar aukstu ūdeni.

Dzērvenes ļoti labi palīdz cīnīties ar dažādām infekcijām, šo īpašību nodrošina to sulā esošā augstā tanīna koncentrācija, kas savukārt neļauj mikrobiem iekļūt šūnās un pat, kas ne mazāk svarīgi, palielināt jebkura medikamenta iedarbību. Eksperimentos novērota dzērveņu spēja palielināt antibiotiku iedarbību, tāpēc ar dzērvenēm ārstē ne tikai saaukstēšanos, bet arī citas, piemēram, uroģenitālās sistēmas slimības. Dzērveņu sula kopā ar antibiotikām noderīgas pie pēcdzemdību sarežģījumiem un ginekoloģiskām slimībām, cistīta. Plašais minerālvielu sortiments lielā mērā nosaka dzērveņu ārstnieciskās īpašības. Kālija sāļiem piemīt viegls diurētisks efekts un tie palīdz arī pie sirds-asinsvadu slimībām un dažādiem vielmaiņas traucējumiem. Jods, mangāns un bors palīdz samazināt asinsspiedienu. Dzērveņu sulu kā vāju asinsvadu paplašinošu līdzekli iesaka lietot stenokardijas slimniekiem, tās var izmantot pie augsta asinsspiediena. Dzērvenes pasargā no trombu rašanās riska. Pat dzērveņu mizas, kas palikušas pēc sulas izspiešanas, satur līdz 6% ursolskābes, kas paplašina koronāros (sirds) asinsvadus. Dzērvenēm piemīt spēja saistīt un izvadīt no organisma smagos metālus. Tāpēc tās iesaka lietot cilvēkiem, kas dzīvo lielās pilsētās un rūpniecības rajonos ar augstu smago metālu daudzumu atmosfērā. Ir veikti pētījumi, kas pierādījuši, ka dzērvenes var palīdzēt saglabāt pārtiku, neļaujot attīstīties tajā tādiem patogēniem mikroorganismiem kā salmonellām, E.Coli un citām baktērijām. Saaukstēšanās slimību profilaksei iesaka dzērvenes lietot kopā ar medu 1:1, samaltas ogas sajauc ar medu un lieto pa ēdamkarotei pāris reizi dienā, daži pat iesaka pievienot ķiplokus.

Šajā labo ogu sarakstā varam iekļaut arī **lielogu dzērveni**, ko gan pareizāk būtu saukt par **dižbrūkleni**, jo tās garša daudz tuvāka brūklenei. Šajās ogās antioksidantu saturs 4 - 5 reizes lielāks nekā dienviņu augļos mandarīnos un apelsīnos. Dižbrūklenes satur antaciāna savienojumus, kas paplašina asinsvadus, veicina sirds muskuļa apasiņošanu un novērš infarktus. Mediķi Latvijā konstatējuši, ka neredz samazinājusies mirstība no sirds un asinsvadu slimībām, bet dižbrūkleņu audzētāji to saista ar šo ogu audzēšanas uzsākšanu un izmantošanu pārtikā. Sirds darbības uzlabošanai deva būtu 10 - 15 g dienā, ogas aizsargās arī no baktēriju uzbrukuma. No dižbrūklenēm gatavo sīrupu, kas dzērienam piedod skaistu rubīnsarkanu krāsu. Sīrups satur apmēram 30% glikozes un 20% fruktozes, bet ļoti maz saharozes. No ogām gatavo arī sukādes.

Centīsimies savā ēdienkartē iekļaut šīs brīnišķīgās meža veltes, kuras mums palīdzēs saglabāt veselību un nevajadzēs tik bieži apmeklēt ārstus un aptiekas.

Brūkleņu uzglabāšana

2 kg gatavas, stingras brūkleņu ogas nomazgā un nožāvē
500 g nomizoti āboli šķēlēs
500 g šķidr medus
kanēlis, krustnagliņas

Burciņā liek kārtām ogas ar āboliem, pa starpām iekaisa kanēli un pārlej ar medu.

Ogas pūdercukurā

500 g gatavu ogu sajauc ar nedaudz sakultu 1 olas baltumu, samaisa, tad notecina uz sieta un apviļā 500 g pūdercukura.

SIERA KŪKA AR OGĀM

(bez cepšanas)

Pamatnei:

Cepumi "Selga" 2 paciņas
Sviests – 100 g
Piens – dažas ēdamkarotes

Krēmam:

Svaigais siers – 400 g
(Mascarpone, Filadelfia
vai „Kāruma” svaigais siers)
Saldais krējums – 200 g
Cukurs – 3 ēdamkarotes
Laims (vai citroni) – ½ gab.
Ogas – pēc izvēles – 3 saujas

Foto no Liepājas Ciānas
māsu sadraudzības

Vispirms sagatavo kūkas pamatni. Sadrupina vai sablendē cepumus. Var izmantot arī auzu pārslu vai citus sviesta cepumus. Kad cepumi sasmalcināti, pievieno tiem istabas temperatūrā atlaidinātu mīkstu sviestu, nedaudz piena un visu pamatīgi samīca, līdz izveidojas viendabīga masa. Gatavo cepumu masu ieklāj veidnē vai kūku cepamtraukā ar noņemamām malām un vienmērīgi nospiež.

Tad pagatavo virsējo daļu: saputo saldo krējumu ar cukuru. Sakultajam saldajam krējumam pievieno svaigo sieru, piespiež sulu no pus laima (var izmantot citronu, bet laims piedod īpašāku garšas niansi). Visas sastāvdaļas uzmanīgi sajauc kopā. Krēmu pārklāj cepumu masai.

Kūku ieliek nogatavoties ledusskapī uz nakti vai vismaz 6 stundām. Pirms pasniegšanas kūku atbrīvo no cepamtrauka malām un bagātīgi apber ar visdažādākajām pieejamajām ogām. Garšo izcili!

OLIV

STĀRKA GRUPĪNA

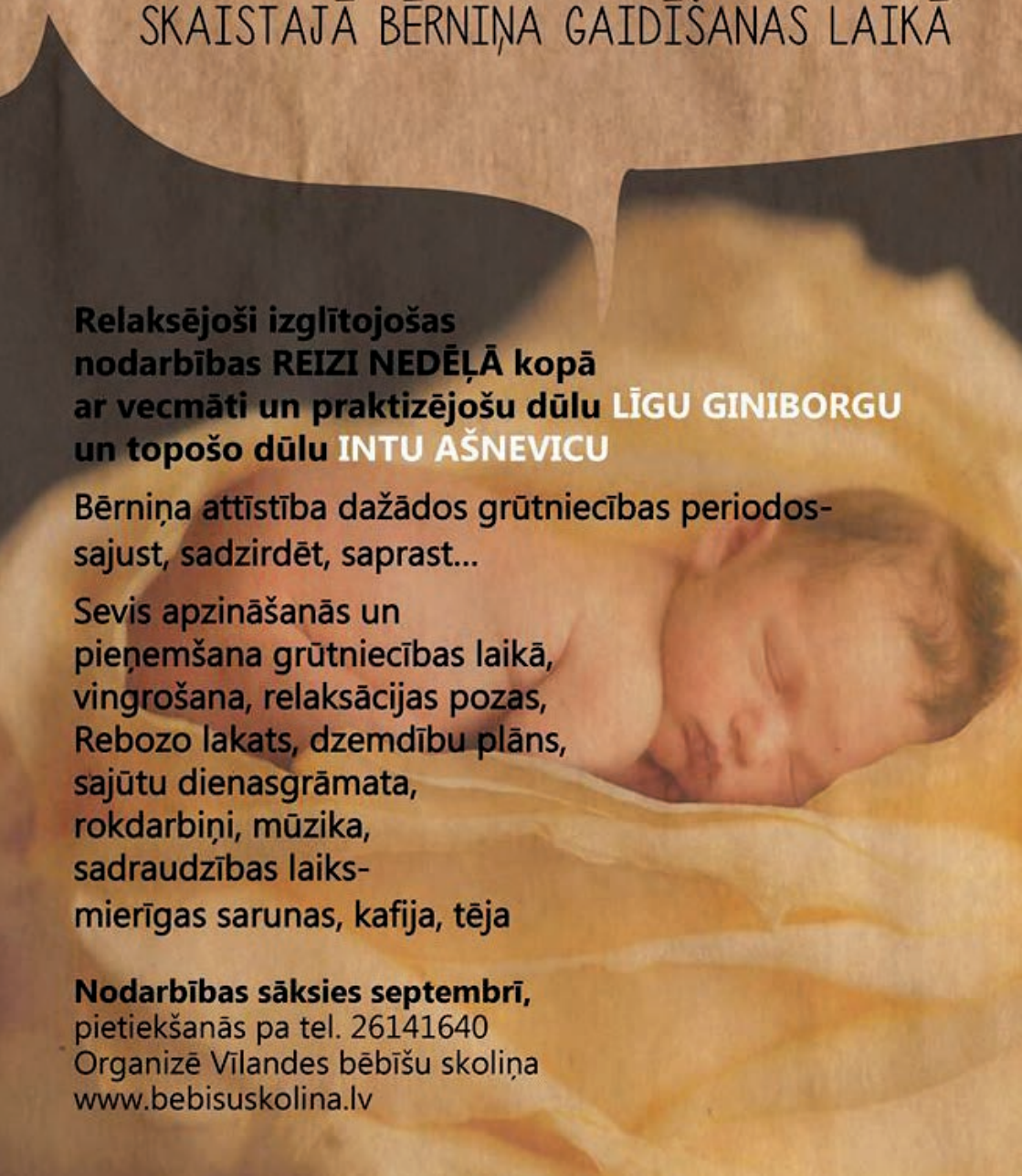
AICINĀM MĀMIŅAS, KURAS IR ŠAJĀ
SKAISTAJĀ BĒRNIŅA GAIDĪŠANAS LAIKĀ

**Relaksējoši izglītojošas
nodarbības REIZI NEDĒĻĀ kopā
ar vecmāti un praktizējošu dūlu LĪGU GINIBORGU
un topošo dūlu INTU AŠNEVICU**

Bērniņa attīstība dažādos grūtniecības periodos-
sajust, sadzirdēt, saprast...

Sevis apzināšanās un
pieņemšana grūtniecības laikā,
vingrošana, relaksācijas pozas,
Rebozo lakats, dzemdību plāns,
sajūtu dienasgrāmata,
rokdarbiņi, mūzika,
saudzības laiks-
mierīgas sarunas, kafija, tēja

Nodarbības sāksies septembrī,
pietiekšanās pa tel. 26141640
Organizē Vīlandes bēbišu skoliņa
www.bebisuskolina.lv

Latvijas delegātes ar jauno prezidenti Aniko Ujvari

EBWU KONFERENCE HANNOVERĒ

Rakstu lasiet 23.lpp.

